

În prezența vaporilor de platin, azotatul de amoniac se descompune către 160° , după DD. Millon și Reiset, în azot și în acid azotic.

Această descompoziție este reprezentată prin ecuația următoare: $5(\text{AzH}^3, \text{HO}, \text{AzO}^5) = 2(\text{AzO}^5, \text{HO}) + 18\text{HO} + 8\text{Az}$.

Arde în aer și se descompune în aer, azotatul de amoniac se inflacă tot-o-dată producând o șeră mică și o lichidă gâlbăie; inflamația vine din combinația cea repede a oxigenului acidului azotic cu hydrogenul amoniacului. Această sare face de ard ca o mare energie cere mai multe materii organice și chiar carbunele. Trădată prin acid sulfuric de prisos și prea concentrat, se transformă, ca și prin clorură, în aer care este absorbită prin acid și în protoxid de azot ce se degradează (Pelouze).

Preparație. — Azotatul de amoniac se prepară prin acidul azotic și se lasă la o răcire încheată.

Azotatul de amoniac ia naștere când se găsește la acțiunea clorurii sără a electriceității o amestecătură de azot și de oxigen cu și prisos de hydrogen, și când se adăugă să treacă acidul sulfuric într-o soluție de acid azotic liber. Azotatul de amoniac se formează când se pune acidul azotic în contact cu oarecare metal și mai cu seamă cu stannul.

SULFATU NEUTRU DE AMONIACU. $\text{AzH}^3, \text{HO}, \text{SO}^3$.

Sulfatul de amoniac se întâlnește în cantitate mică în acidul boric natural și în krite-va schiste aluminose.

Această sare este necolorată, amară, prea ușor, solubilă în greutatea sa de aer fierbinte, și numai în de două ori greutatea sa de aer la 15° . Cristaliză ca înlesnirea și ia unele forme ca sulfatul de potas, ca care este isomorf.

Această sare formează o mare cantitate de săruri în-